

[Ingomar Petersen.]

ne talerstol, at såfremt denne ordning var et ønske fra erhvervslivet, ville hr. Tandrup Jensen gå ind for den, og det forstår jeg på den måde, at da han taler som ordfører for fremskridtspartiet, vil dette parti gå ind for denne ordning.

Jeg vil ganske klart spørge: såfremt Håndværksrådet og de organisationer, som nu kan tænkes at være interesseret og er interesseret i denne ordning, ønsker ordningen, vil fremskridtspartiet så gå ind for dette forslag? Det vil jeg gerne have bekræftet.

(Kort bemærkning).

Tandrup Jensen (FP):

Jeg har selv været erhvervsmand i mange år, og det ved jeg hr. K. J. Mortensen også har; derfor ved hr. K. J. Mortensen også, at et firma med indtil 15 ansatte slet, slet ikke tør gå i gang med hele det foretagende dér.

Til hr. Ingomar Petersen vil jeg sige, at det er korrekt forstået. Jeg tør godt på fremskridtspartiets vegne sige, at hvis det er et ønske fra erhvervet, kan vi tilslutte os, men så bliver det på erhvervenes præmisser. Det skal ikke ske på folketingets præmisser, for herinde er der desværre en masse, som ikke har føling med erhvervene eller med, hvad der foregår i dem. Det skal ikke være på deres præmisser.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Jeg skylder hr. Tandrup Jensen at bekræfte, at der er medlemmer af dette folketing, der ikke ved, hvordan sådanne ordninger administreres. Det har han ret i, det fremgår meget tydeligt af hans indlæg.

Jeg vil godt have lov at sige, at når over 400 virksomheder — håndværksvirksomheder, mindre industrivirksomheder — i januar kvartal henvendte sig af egen drift til de teknologiske institutter for at blive bistået i en truende situation, så er det nok ikke et udtryk for et modsætningsforhold mellem de teknologiske institutter og erhvervsvirksomhederne, men udtryk for et tillidsforhold.

Jeg vil også gerne have lov at sige, at ordningen med byerhvervenes konsulenttjenester jo ikke består i, som hr. Tandrup Jensen øjensynlig har som sin afgørende misfortolkning, at samfundet kommer og presser en bestemt konsulent ned over en be-

stemt organisation, men i, at en organisation finder en konsulent, de ønsker at anvende og derefter kommer og spørger, om denne konsulent kan blive accepteret under konsulentloven.

Det var et farligt tilsagn, hr. Tandrup Jensen gav på sit partis vegne, når han starter med at være aldeles imod denne lovgivning og nu oplyser, at hvis erhvervsorganisationerne synes, den er god, så synes han det også, for så bliver han nødt til at slå en kolbøtte i valgsituationen.

(Kort bemærkning).

K. J. Mortensen (S):

Jeg forstod hr. Tandrup Jensens sidste udtalelse således, at de mindre virksomheder ikke turde binde an med konsulenttjeneste. Jeg tror, tallene vil bevise det modsatte; jeg tror, hr. Tandrup Jensen kan få dem, når vi kommer til forhandlingerne i erhvervsudvalget om forslaget.

Må jeg så sige, at hvis det skal forstås på den måde, at mindre virksomheder ikke har råd til selv at oprette økonomisk sekretariat, teknisk sekretariat, planlægningssekretariat osv., men heller ikke må henvende sig og få hjælp andre steder, så lad os da gå tilbage og arbejde med hammer og ambolt og træplov igen — er det det, man er ude på, så skal vi nok komme langt frem.

(Kort bemærkning).

Tandrup Jensen (FP):

Jeg vil da selvfølgelig give hr. K. J. Mortensen min fulde tilslutning til, at vi skal arbejde seriøst med dette forslag, men når handelsministeren nævner de 400 virksomheder, som kommer strygende her i januar måned, må jeg gøre opmærksom på, at det ikke skyldes, at de tidligere har manglet denne konsulentbistand, og hvad ved jeg, men udelukkende, at de love, der er blevet krænet ned over dem, har trængt dem ud i en situation, der nødsager dem til at prøve at indordne sig det, folketinget bestemmer om, hvordan en erhvervsvirksomhed skal køres. Det er dér, hele fejlen er. Vi må lige prøve på at komme ned på jorden og finde ud af, hvad det er, vi taler om, for jeg tror, der er nogle misforståelser imellem os.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Jeg skal ikke forlænge denne diskussion